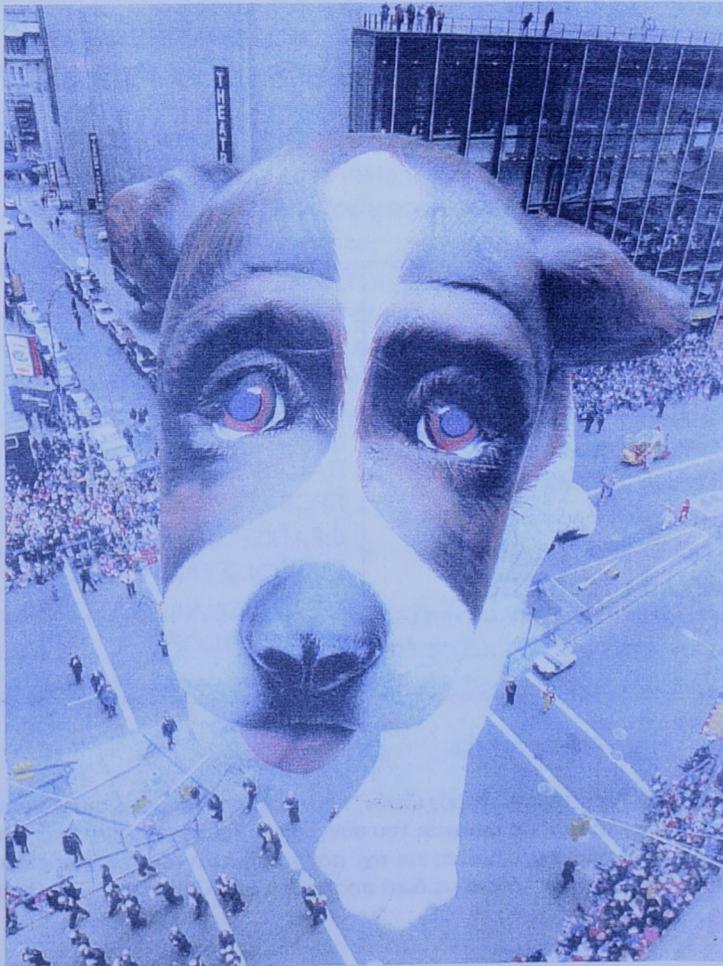

ΙΧΝΗΑΣΤΗΣ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΕΤΟΣ : 2 ΑΡ.ΤΕΥΧΟΥΣ: 6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1996 ΤΙΜΗ: 300 ΔΡΧ.

Μια υπέροχη
μέρα

ΜΜΕ με πολλά
νεύρα

Τι είναι δίαιτα;

Επισκέψεις

Αη Βασίλη...
άει χάσου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

3. Η ΤΡΙΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ~ 4. ΙΧΝΗΛΑΣΙΕΣ...(Μ)ΜΕ ΠΟΛΛΑ ΝΕΥΡΑ!: πέντε απόψεις με επικριτική διάθεση αλλά και χιούμορ πάνω στο θέμα που μας απασχολεί όλους ~ **12. Και... Συ(ν)γνώμη...Κιόλας**: Ζάπινγκ από την Κατερίνα ~ **ΟΝ... ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ**: Περί εκτροπής και ...παρεκτροπής ~ **16. ΕΠΙΣΤΗ...ΜΟΝΟΛΟΓΩΝΤΑΣ**: Τι είναι δίαιτα; ~ **17. Ιδεο.. γραφήματα**: Επισκέψεις ~ **18. ΤΑ ΕΝ...ΟΙΚΟ**: Αλοπηγούντες οικολογούμεν ~ **20. ΓΛΩΣΣΟ...ΛΟΓΙΚΑ**: Γλωσσικά και λογικά ~ **22. ΠΟΙΗΤΙΚΗ...ΑΔΕΙΑ**: ροές της θάλασσας και σεις των άστρων μακρινές επιροές, παρασταθείτε μου.. ~ **24. ΔΙΗΓΩΝΤΑΣ ΤΟ ΝΑ..**: Μια υπέροχη μέρα ~ **26. ΕΝΤΥΠΕΣ...ΩΣΕΙΣ**: Άη Βασίλη...άει χάσου ~ **28. ΕΝ...ΤΕΧΝΩΣ**: Λιγότερο από αυτό.

ΙΧΝΗΛΑΣΙΕΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΕΤΟΣ : 1ο ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1996 ΑΡ. ΤΕΥΧΟΥΣ : 7 ΤΙΜΗ : 300 ΔΡΧ Ελ. Βενιζέλου 70, Τ.Κ.17671, ΚΑΛΛΙΘΕΑ	ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΕΔΕΩΝ ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΟΥΖΕΛΗ ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΓΕΤΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΟΒΑΤΑΡΗ ΣΟΦΙΑ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΠΑΜΠΟΥΛΑΣ ΤΑΣΟΣ ΡΙΣΒΑΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
--	--

ΣΗΜΕΙΩΜΑ:

Οι "ΙΧΝΗΛΑΣΙΕΣ " αποτελούν φορέα ιδεών, που εκφράζονται μέσα από κείμενα ενυπόγραφα, τα οποία εκθέτουν τις απόψεις του συγγραφέα και όχι του εντύπου αυτού συνολικά. Εσείς, ενεργητικοί συνεργάτες και όχι παθητικοί αναγνώστες, μπορείτε να συμμετέχετε σ' αυτή την προσπάθεια με δικά σας άρθρα απαλλαγμένα κάθε προσβλητικής διάθεσης.

Η ΤΡΙΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

Πάει, πέρασε ο πρώτος μήνας του 1996. Και τι μήνας-μετρήστε γεγονότα Παραιτήθηκε ο πρωθυπουργός, εκλέχτηκε νέος πρωθυπουργός, ο Κώστας Σημίτης, τα όργανα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. λειτούργησαν δημοκρατικότερα (αυτό κι αν είναι είδηση!) και η Βάσω Παπανδρέου πήρε αναδρομικά όσα υπουργεία θα έπρεπε να είχε πάρει από τον Οκτώβριο του 1993. Οι Τούρκοι έκαναν απόβαση σε ελληνικό έδαφος (ή πάτησαν στην ακρογιαλιά όπως επώθηκε). Στην Αττική χιόνισε και μια εβδομάδα μετά έβρεξε, δημιουργώντας τα γνωστά προβλήματα που χωρίς αυτά δεν μπορεί να περάσει ένας χειμώνας. Στο Χαροκόπειο τέλος, η εξεταστική και το συνεπαγόμενο διάβασμα σκίασαν τα χαμόγελα των φοιτητών.

Ο συνδιασμός των γεγονότων αυτών δημιούργησε πολλαπλά προβλήματα στις Ιχνηλασίες. Η έλλειψη χρόνου ήταν το σημαντικότερο, χωρίς να ξεχνάμε και τις αλλαγές στα κείμενα επικαιρότητας οι οποίες γίνονταν μέχρι και την τελευταία στιγμή. Παρόλα αυτά, βρήκαμε την όρεξη να ασχοληθούμε με αυτά που **βλέπουμε**, αυτά που **ακούμε** και κυρίως αυτά που **αισθανόμαστε**.

Έτσι, σε αυτό το τεύχος καταναλώνουμε αυτά που μας προσφέρουν τα **ΜΜΕ**, αλλά διαβάζουμε και **Κούντερα**. Ακούμε **Stereo Nova** και δεχόμαστε **επισκέψεις**. Και στους φίλους μας (όλους τους αναγνώστες μας δηλαδή) εξηγούμε ως πιο ειδικοί **τι είναι δίαιτα** εγκαινιάζοντας μια σειρά πιο εξειδικευμένων διαπολογικών θεμάτων.

Τουλάχιστον, προσπαθούμε να έχουμε ποικιλία και σχετική πρωτοτυπία. Σε αντίθεση βέβαια με δημοφιλή έντυπα που προσπαθούν να βάλουν **νιτρογλυκερίνη** στην πολιτική ζωή της χώρας ασχολούμενοι σε κάθε τεύχος με το ίδιο πρόσωπο: τη Δήμητρα Λιάνη. Άνθρωποι που από τις επάλξεις των προηγούμενων εντύπων τους "φτύνανε" τους δημοσιογράφους, τώρα υποδύονται τους σοβαρούς συντάκτες και προσπαθούν να φέρουν το πολιτικό γίγνεσθαι στο γνωστό χαμηλό ηθικό επίπεδο της πρώην πρώτης κυρίας της Ελλάδας.

Ανευδοίαστα τους προτρέπουμε να ξαναρχίσουν να ασχολούνται με αυτό για το οποίο έγραφαν μέχρι το καλοκαίρι και που από τα μέχρι τότε γραπτά τους απέδειξαν ότι ξέρουν να το παίζουν στα δάχτυλα το πέος.

Καλή ανάγνωση,

Βασίλης Φ.....

ΙΧΝΗΛΑΣΙΕΣ... (Μ)ΜΕ ΠΟΛΛΑ ΝΕΥΡΑ!

Πέντε απόψεις με επικριτική διάθεση αλλά και χιούμορ πάνω στο θέμα που απασχολεί όλους : τα Μ.Μ.Ε.

Μ.Μ.Εεεεεεεεεε

Μέσα μαζικής ενημέρωσης. Τρεις λέξεις που ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια έχουν μπει για τα καλά στη ζωή μας. Τρεις λέξεις που έχουν γίνει αρκετές φορές αντικείμενο συζήτησης και προβληματισμού. Τρεις λέξεις που τελικά, ακόμα και εμείς που γράφουμε στις Ιχνηλασίες προσπαθούμε να σχολιάσουμε χωρίς να έχουμε καταλάβει ότι αδικούμε την έννοια που αντιπροσωπεύουν.

Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή.

ΠΡΩΤΗ ΛΕΞΗ: Μέσα

Μέσα υπάρχουν πολλά: τηλεόραση, ραδιόφωνο, εφημερίδες ακόμα και η νέα...μόδα, τα τηλέφωνα. Συνεπώς, εδώ δεν έχουμε πρόβλημα, όλα βαίνουν καλά. Βλέπουμε, ακούμε, διαβάζουμε, άρα μπορούμε να ενημερωθούμε.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΛΕΞΗ: Μαζικής

Μαζικότατης μπορώ να πω. Σχεδόν όλοι διαθέτουμε και τηλεόραση και ραδιόφωνο και τηλέφωνο, ενώ τα περίπτερα προμηθεύονται ανελλιπώς με τον περιοδικό τύπο. Επομένως και εδώ καμία αντίρρηση για την ορθότητά της λέξης.

ΤΡΙΤΗ ΛΕΞΗ: Ενημέρωση

Εδώ κάπου δημιουργείται πρόβλημα. Ενημέρωση με κουπόνια που χαρίζουν από εγκυκλοπαίδειες μέχρι

διαμερίσματα, δεν υπάρχει. Ενημέρωση με διαφήμιση των ειδήσεων

πριν τις διαφημίσεις των υπόλοιπων καταναλωτικών προϊόντων επίσης δε μπορεί να υπάρξει. Ενημέρωση από τηλεφώνου, που κοστίζει όσο ο μισθός της μέσης ελληνικής οικογένειας, φυσικό είναι να αποφεύγεται. Τέλος ενημέρωση από κάποιους χαζοχαρούμενους ραδιοφωνικούς παραγωγούς... (εδώ δε νομίζω ότι χρειάζεται σχολιασμός).

Μήπως τελικά αυτό το έψιλον από το ΜΜΕ πρέπει να το αφήσουμε χωρίς εξήγηση; Ίσως ταιριάζει περισσότερο στα σημερινά δεδομένα το Μέσα Μαζικής Εεεεεεε.

Γρηγόρης Ρίσβας

ΣΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

“Γράψε”, λέει, “κάτι για τα media, το χρειαζόμαστε για το τεύχος του Φεβρουαρίου”. Το πήρα και εγώ σοβαρά το πράγμα και πήρα χαρτί και μολύβι για να ασχοληθώ –όσο σοβαρά μπορεί να ασχοληθεί κανείς μ’αυτό το θέμα– με το ζήτημα, που τόσο πολύ απασχολεί όλους.

Πέρασε λίγη ώρα για να καταλάβω ότι δεν είχα έμπνευση, όσην ώρα προσπαθούσα να γράψω κάτι “σοβαρό”. Μόλις το “ερίξα” και εγώ στην τρελή, μού ῥχονταν οι ιδέες η μία πάνω στην άλλη. Δε θες και πολύ. Αρκεί μόνο να κάτσεις να δεις έστω και μία φορά τις ειδήσεις, σε οποιοδήποτε κανάλι, δεν έχει σημασία, για να πάρεις μια ιδέα, έτσι αντιπροσωπευτικά, για όλες τις μορφές των ΜΜΕ.

Πέρα από το γεγονός ότι ποτέ δεν ακούς μια ευχάριστη κουβέντα από το στόμα τους, πρέπει και να υποβάλλεσαι κάθε φορά στη δοκιμασία του να ακούς τα μαργαριτάρια του εκάστοτε δημοσιο-

Γύριζα από εδώ, στριφογύριζα από εκεί και έμπνευση δεν είχα.

γράφου, όταν μιλά.

Αυτό όμως, που με εξοργίζει πιο

πολύ είναι το γεγονός ότι όλα τα μαζικά μέσα ενημέρωσης – και όχι μέσα μαζικής ενημέρωσης, γιατί τα μέσα είναι μαζικά, όχι η ενημέρωση – δεν ασχολούνται πια με την ποιότητα, αυτή η λέξη είναι πια άγνωστη, αλλά μόνο με την ποσότητα, με το τι πουλάει περισσότερο. Έχουν καταντήσει τη λέξη “δημοσιογράφος” κάτι σαν βρισιά! Με ενοχλεί που έχουν κάνει τον ανθρώπινο πόνο διαφήμιση, που τον διακωμωδούν με τρόπο συγκεκριμένο γιατί αυτό πουλάει! Με ενοχλεί που ξεφτιλίζουν, με το γάντι βέβαια πάντα, διάφορες καταστάσεις προσωπικές ή γενικές γιατί αυτό πουλάει γιατί αυτό θέλει ο κόσμος, γιατί αυτό ανεβάζει τους δείκτες ακροαματικότητας και φέρνει τα “φράγκα” στο κάθε κανάλι. Έχει γίνει πλέον η ενημέρωση του κόσμου μια χρηματική συναλλαγή στα χέρια αυτών που “αγοράζουν” τα νέα και “εισπράττουν” από τις διαφημίσεις λίγο πριν τα προβάλλουν.

Δεν έχουν καταλάβει ότι ενημέρωση δεν είναι να υποτιμούν την νοημοσύνη των ακροατών με το να κάνουν το κουτσομπολιό επάγγελμα. Ο κάθε θεατής δεν είναι υποχρεωμένος να ακούει τον πόνο του καθενός με τον εξευτελιστικό τρόπο που τον παρουσιάζουν ούτε άλλωστε και τον ενδιαφέρει.

Είναι κοινός τόπος ότι τα δημοσιογραφικά κείμενα, οποιαδήποτε μορφή και αν παίρνουν, στερούνται δημοσιογραφικού περιεχομένου. Είναι απλά “αράδες” γραμμένες σε

λευκές σελίδες από επονομαζόμενους δημοσιογράφους μόνο και μόνο για να τις γεμίζουν ή για να μη χάσουν τη δουλειά τους, θυσιάζοντας ή και ξεπουλώντας, καμιά φορά στο βωμό της όποιας πρωτιάς και της όποιας αποκλειστικότητας, την ιδεολογία, την προσωπική ζωή, τα πολιτικά πιστεύω, τις ηθικές αξίες και ό,τι άλλο, τέλος πάντων, διαστέπει ο καθένας για ξεπούλημα.

Έχω βαρεθεί να γίνομαι έρμαιο στη διάθεση οποιουδήποτε θέλει να με παραπληροφορήσει κατά συνείδηση ή κατά λάθος, **έχω βαρεθεί να βλέπω να φωνάζουν τα μικρά και να ψιθυρίζουν τα μεγάλα γιατί έτσι τους βολεύει.**

Κατερίνα Μαργέτη

Μ.Μ.Ε ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Οι πολέμοι της χρήσης της τηλεοπτικής συσκευής και κατά προέκταση της τηλεθέασης, υπερασπίζουν τα επιχειρήματα τους, με το κύριο επιχείρημα: Ένας αρνητικός παράγοντας των σύγχρονων μέσων μαζικής ενημέρωσης, είναι η διαφήμιση. Αυτή βέβαια είναι η μια πλευρά του νομίσματος, γιατί η άλλη πλευρά απαντά πως όποιος δεν χρειάζεται τις διαφημίσεις δεν τους αφιερώνει χρόνο.

Με λίγα λόγια “αποκόπτουν” το κακό [βλέπε διαφήμιση] απο το

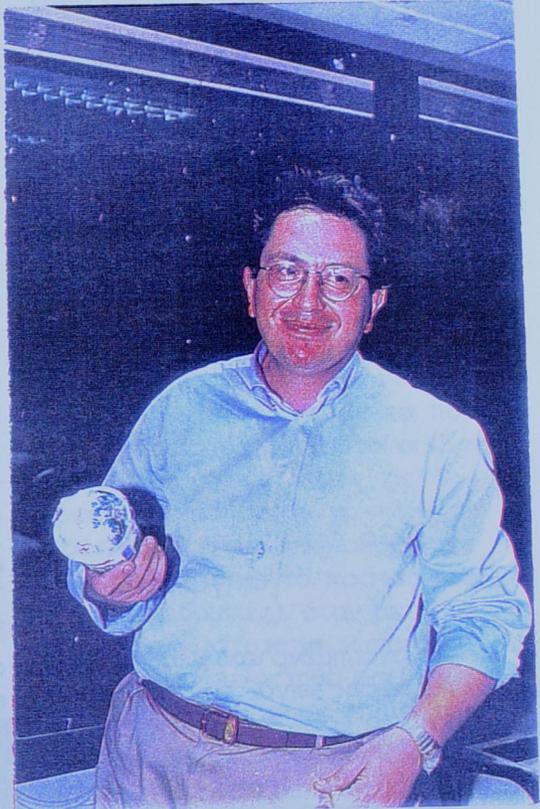
“αγνο” σώμα της τηλεθέασης. Πόσο όμως κάτι τέτοιο είναι θεμιτό; Μπορούμε να απομονώσουμε την τηλεόραση από τις διαφημίσεις;

Ο μηχανισμός της τηλεόρασης και των άλλων μέσων μαζικής ενημέρωσης είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με το μαρκετινγκ των επιχειρήσεων. Εξάλλου αυτό είναι προφανές αφού η διαφήμιση είναι ο μοναδικός χρηματοδότης των καναλιών. Αυτή και μόνο η εξάρτηση αρκεί να καθορίσει την πορεία ενός καναλιού και να χαράξει την πολιτική του. Άκομη, και τα κρατικά κανάλια, κάτω από το βάρος του τεράστιου οικονομικού κόστους λειτουργίας τους χρησιμοποιούν κατά κόρον τις διαφημίσεις. Έτσι μπορούμε να πούμε πως το πρόγραμμα των καναλιών είναι δέσμιό των προθέσεων των επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις μπορούν να επιζητήσουν χωρίς την τηλεόραση, η τηλεόραση όμως όχι.

Αυτός λοιπόν ο πολύ βασικός άξονας στηρίζει την παντοκρατορία της διαφήμισης στο χώρο της τηλεόρασης. Έτσι η ενημέρωση, τα shows, ακόμη και οι διάφορες ταινίες, εμπεριέχουν διαφημίσεις.

Δεν παραπέμπουν απλά σε κάποιο διαφημιστικό διάλειμμα, αλλά γίνονται μέρος της διαφήμισης. Τα διάφορα ντεκόρ, τα σενάρια αλλά ακόμη οι απόψεις και ιδέες διαθέτουν σλόγκαν και διαφημίσεις. Αρχίζουμε πλέον να βλέπουμε μια πρωτόγνωρη μεταμόρφωση. Η διαφήμιση παίζει τον πρωταγωνιστικό

ρόλο, ενώ εκπομπές, σήριαλς, shows, ειδησιογραφικά δελτία, ακροβατούν γύρω από το τεντωμένο σκοινί της ακροαματικότητας.

Επιπλέον η διαφήμιση, καθορίζει και την ποιότητα της ψυχαγωγίας, που παρέχεται. Πάντα διψασμένοι για υψηλή ακροαματικότητα, οι υπεύθυνοι των επιχειρήσεων, χρησιμοποιούν ταινίες με εμπορική επιτυχία αμφιβόλου ποιότητας. Ο σκοπός είναι η προβολή και το μέσο. Ακόμα και το ραδιόφωνο που θεωρείται το προπύργιο της φαντασίας, υπηρετεί πλέον την διαφήμιση

και εισβάλλει στον πολυδιάστατο νού του ανθρώπου ως τα καταστροφικά "δώρα των Δαναών".

Ο άνθρωπος ποτέ δεν μετάνιωσα για τα δημιουργήματά του και αυτό θα ήταν άδικο γιατί ισχύει ο "νόμος του πεπερασμένου". Τα δημιουργήματα του ανθρώπου εν τή γενέσει τους, είναι αληθινές επαναστάσεις, αλλά έχουν ορισμένη διάρκεια ζωής και αμέσως μετά αρχίζει η παρακμή τους. Χρέος μας λοιπόν είναι να είμαστε επαναστατημένοι πολίτες και να συνηγορούμε με το χρόνο για τη δική μας πρόοδο, την πρόοδο της ανθρωπότητας.

Χρήστος Παπαβαγγέλης

36 δραχμές να με
γαργαλάνε.

Το αγαπημένο μου μέσο μαζικής ενημέρωσης είναι το... τηλέφωνο! Ξυπνώ το πρωί. Ρίχνω νερό στο α-γουροξυπνημένο πρόσωπό μου, πλένω τα δόντια μου και πιάνω το τηλέφωνο. 090-21222324... Η γνώριμη φωνή; Κώστας Λεφάκης! Μόλις με 36 δραχμές τα 15 δευτερόλεπτα με πληροφορεί για το τι περιμένει εμένα και τους υπόλοιπους Σκορπιούς την ημέρα αυτή. Ήσυχος για το τι θα ακολουθήσει, ξεκινώ για τη σχολή. Ως καλός φοιτητής παρακολουθώ το μάθημα της διαιτολογίας. Όλα καλά μέχρι τη στιγμή που 36 δραχμές στην

τσέπη του παντελονιού μου αρχίζουν να με γαργαλάνε. Κατευθείαν στο τηλέφωνο. 090-31323334... Mediatel και μάθετε όλες τις εσωτερικές και διεθνείς εξελίξεις.

Κατεχοχίν άνθρωπος της ενημέρωσης, αγοράζω και εφημερίδα. Ξεφυλλίζοντάς την, πληροφορούμαι ότι μια κοπέλα που τη λένε Χριστίνα

ΜΕ ΛΕΝΕ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΕΧΩ ΑΦΗΣΕΙ ΜΗΝΥΜΑ
ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΣΤΟ TELECAFE.
ΠΑΡΕ ΤΩΡΑ!

DATA BANK 36ΔΡΧ/18"
ΜΙΑΨΕΤΕ ΣΤΑΝΑΟΥ

έχει αφήσει μήνυμα για εμένα στο Telecafe. Και προστάζομαι: **ΠΑΡΕ ΤΩΡΑ!** 090-41424344... Συγγνώμη, αλλά θα ήταν αγένεια να μην απαντήσω στην κοπέλα.

ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤ !!!

Απαντήστε σε δύο απλές ερωτήσεις για την επόμενη αγωνιστική του μπάσκετ και κερδίστε μετρητά μέχρι 1.000.000 δρχ. και απίθανα δώρα!

ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΟΥΝ ΣΩΣΤΑ

© DATA BANK Τ.Θ. 65276, ΑΘΗΝΑ 15401

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΚΕΡΔΙΣΤΕ!

Μόλις ακούω το μήνυμα της Χριστίνας με πιάνει το τζογαδόρικό μου. Παίζω στο μεγάλο διαγωνισμό μπάσκετ της Databank και θα κερδίσω μετρητά μέχρι 1.000.000 και απίθανα δώρα! Ούτε που το σκέφτομαι: 090-51525354...

Αλλά αν κερδίσω με ποιά θα γλεντήσω τα λεφτά; Πάλι μόνος είμαι. Α! Να είναι καλά η πιο διάσημη σεξολόγος Μαλενα, η οποία με πληροφορεί στο 090-61626364 για το πώς θα πλησιάσω μια γυναίκα.

Επειδή πάντως αυτό (το να πλησιάσω μια γυναίκα) δε γίνεται άμεσα (απόψε δε θα βγω, έφαγα όλα τα χρήματά μου στο τηλέφωνο) σκέφτομαι να τηλεφωνήσω σε αυτή την κυρία που λέει ότι ο πόνος είναι βίωμά της. Μπορεί να πληρώσω αλλά θα κάνω μια σοβαρή προσπάθεια να ξεπεράσει η κυρία τον πόνο της.

Άλλωστε, τι είναι 36 ψωροδραχμές;

Βασίλης Φραγκίσκος

Νοσταλγώντας τον παλιό, καλό εφημεριδοπώλη

Ένα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που έχει χάσει την παλιά του αίγλη είναι ο γραπτός τύπος. Τα ενημερωτικά περιοδικά έχουν σχεδόν εκλείψει και όσα παραμένουν στην κυκλοφορία έχουν πολύ περιορισμένο αναγνωστικό κοινό. Οι εφημερίδες προσπαθούν απεγνωσμένα να ανεβάσουν τις πωλήσεις τους, με κανένα τρό-

πο όμως δεν μπορούν να φτάσουν τα νούμερα του παρελθόντος. Είναι όμως τυχαία αυτή η... αδιαφορία; (το λιγότερο που μπορούμε να πούμε) Σίγουρα όχι.

Καταρχήν αυτήν την εποχή η ενημέρωση που παρέχεται από τις εφημερίδες δεν μπορεί να χαρακτηριστεί αντικειμενική. Υπάρχουν οι συμπολιτευόμενες και οι αντιπολιτευόμενες εφημερίδες και μετά... το χάος. Κανείς που θέλει να διαβάσει μια ουδέτερη γνώμη δεν έχει αυτή τη δυνατότητα. Και πώς θα μπορούσε να την έχει όταν οι εκδότες των εφημερίδων έχουν σχέσεις αλληλοεξάρτησης με τα πολιτικά κόμματα. Όταν αυτοί οι ίδιοι οι εκδότες έχουν θέσεις σε δημόσιες επιχειρήσεις (π.χ. Μέγαρο Μουσικής) ή έχουν επιχειρήσεις που συνεργάζονται με το κράτος (ας πούμε οικοδομικές), όταν μετά τις εκλογές ο εκάστοτε πρωθυπουργός φροντίζει να συναντηθεί μαζί τους.

Παρόλα αυτά για να μη μείνει κανείς παραπονεμένος, αφού δεν ενημερώνουν τουλάχιστον προσφέρουν δώρα. Έτσι η αγορά εφημερίδας έχει εξελιχτεί σε μια ιδιότυπη λοταρία και ο Έλληνας γεμάτος ικανοποίηση μπορεί ελεύθερα να ασκεί το εθνικό του άθλημα το τζόγο.

Βέβαια, για να μην είμαστε ισοπεδωτικοί, πρέπει να πούμε ότι υπάρχουν εξαιρέσεις (ξέρετε, αυτές που επιβεβαιώνουν τον κανόνα). Όμως για πόσο ακόμα θα υπάρχουν δημοσιογράφοι που θα καυτηριάζουν, θα λένε τη γνώμη τους με

παρρησία και θα ασχολούνται με την πραγματική δημοσιογραφία με πάθος. Ίσως όσο ακόμα υπάρχουν πανεπιστημιακά και σχολικά έντυπα, όσο ακόμα οι νέοι αντέχουν να πάνε κόντρα στο "ρεύμα" της εποχής.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ!

Όσο κι αν δε μας αρέσει, είμαστε η γενιά της τηλεόρασης. Με αυτή μεγαλώσαμε. Μέσα απ' τα προγράμματά της διαμορφώσαμε το χαρακτήρα μας και τη συμπεριφορά μας. Εμείς δεχτήκαμε τις

όρασης, η οποία μπήκε στο χώρο της μικρής οθόνης με δυναμικό τρόπο και υψηλές προσδοκίες.

Εμείς, όμως, είμαστε και οι πρώτοι, που απορρίπτουμε και αντιστεκόμαστε στη σημερινή μορφή και τα προγραμματά της. Στέλνουμε, πρώτα από όλα, ένα "κατηγορώ" στους κερδοσκόπους και εκμεταλλευτές της. Αυτοί οι ίδιοι εμφανίζονται στην τηλεόραση κατηγορώντας τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ισχυριζόμενοι ότι δε λειτουργούν σωστά, ότι πρέπει να βρεθούν λύσεις και άλλες παρόμοιες κοινοτυπίες. Οι ίδιοι όμως είναι

νέες αλλαγές, που σημειώθηκαν με την εισβολή της ιδιωτικής τηλε-

που τα αναπαράγουν και τα ενισχύουν. Ακόμα κι εγώ αυτή τη

στιγμή, που κατακρίνω τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, πέφτω στην παγίδα που μου έχουν στήσει. Ασχολούμαι μαζί τους, έστω κι αν τα κατηγορώ.

Όλοι τα κατηγορούμε και τα απορρίπτουμε, παρόλα αυτά όμως γινόμαστε έρμαιά τους, δε μπορούμε να ζήσουμε χωρίς αυτά. Το χέρι μας συνεχώς παίζει με τα κουμπάκια του τηλεκοντρόλ, χωρίς να θέλει. Κι όμως όλοι ξέρουμε ότι η μόνη λύση είναι να "κλείσουμε" την τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Το μόνο που σώζει το ραδιόφωνο είναι το γεγονός ότι στερείται εικόνας. Το απρόσωπο πάντα δημιουργεί ένα μυστήριο, μία έλξη. Σε προκαλεί να το ανιχνεύσεις. Στο μεταξύ, σημειώνεται μεγάλη εξειδίκευση στο ραδιόφωνο. Με εξαίρεση τους άκρως κομματικοποιημένους σταθμούς, οι υπόλοιποι έχουν καθαρά ψυχαγωγικό χαρακτήρα, μεταδίδοντας μόνο μουσική και συνήθως μόνο ένα είδος.

Η ουσία είναι μία. Μόλις χαθεί η εικόνα, μόλις σβήσει η φωνή του εκφωνητή, αρχίζει η ζωή... Βρίσκονται νέες διέξοδοι διασκέδασης, που δεν έχουν καμμία σχέση με τα ψεύτικα σκηνικά και τα υποκριτικά χαμόγελα της μικρής οθόνης. Ο κινηματογράφος και το θέατρο, για παράδειγμα, ή μία βραδυνή έξοδος ή ακόμα η ενασχόληση με κάτι που σε ευχαριστεί, σε αποδεσμεύουν από την απάθεια και την αδιαφορία, που δημιουργούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ στις ΙΧΝΗΛΑΣΙΕΣ, αφού κι αυτές αποτελούν ένα μέσο ενημέρωσης. Διαφέρει, όμως, από όλα τα άλλα. Το περιοδικό αποτελεί μία ανιδιοτελή κίνηση των φοιτητών του Χαροκοπέιου Πανεπιστημίου, που στην ουσία δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα, παρά μόνο προσωπική ευχαρίστηση και ικανοποίηση. Δεν κινείται σύμφωνα με συμφέροντα. Στόχος των φοιτητών δεν είναι να δημιουργήσουν ένα τεχνοκρατικό περιοδικό, πράγμα που δεν ανταποκρίνεται στις επιθυμίες τους. Σκοπός τους είναι να εξωτερικεύσουν αυτό που αισθάνονται, να γράψουν πράγματα που βγαίνουν από "μέσα" τους. Έχουν την ανάγκη να αποτυπώσουν στο χαρτί τις απόψεις τους, τις ιδέες τους και να καυτηριάσουν τα γεγονότα, που τους ενοχλούν. Το τελευταίο πράγμα που τους ενδιαφέρει είναι η προσωπική προβολή. Αντίθετα όλοι προσπαθούν με το δικό τους ιδιόρρυθμο τρόπο για τη γνωστοποίηση του Χαροκοπέιου Πανεπιστημίου. στο ευρύ κοινό.

Αλεξάνδρα.....

ΖΑΠΙΝΓΚ ...

από την Κατερίνα

Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας. Είναι το δελτίο των 8:27 με τα τελευταία νέα από το Ωνάσειο και ολόκληρο τον κόσμο.

3 βήματα έκανε απόψε ο πρωθυπουργός με τη βοήθεια 82 νοσοκόμων. Οι γιατροί δηλώνουν πολύ ικανοποιημένοι για την κατάσταση της υγείας του. Το τελευταίο ιατρικό ανακοινωθέν έχει ως εξής: "Η κατάσταση της υγείας του πρωθυπουργού έχει σταθεροποιηθεί. Ο αναπνευστήρας λειτουργεί κανονικά με παροδική ανθρώπινη υποστήριξη. Το τεχνητό νεφρό δεν παρουσίασε επιπλοκές."

Η κυρία Παπανδρέου αφού προσευχήθηκε σε 45 εκκλησάκια και χίλιους δυο αγίους πήγε για τις δικές της εξετάσεις λόγω της αρρώστιας που της εμφανίστηκε και ονομάζεται **Αρχηγίτιδα Β**. Και είναι κολλητική.

Αυτά ήταν τα νέα μας κυρίες και κύριοι και καλό σας βράδυ.

Πάντως παιδιά εμένα μου αρέσουν αυτές οι ειδήσεις. Ήταν καλύτερες δηλαδή οι ειδήσεις για τον Κορυδαλλό; Να τρέχουν οι δημοσιογράφοι σε ποια πόρτα θα φύγουν οι κρατούμενοι; Δύσκολη δουλειά ρε παιδιά! Ή το άλλο; Το Πολυτεχνείο. Πέρα δώθε να αποφύγουν τις μολότωφ οι κάμερες και τα βαν των καναλιών; Είναι δουλειές αυτές; Ενώ τώρα στο Ωνάσειο τίμα πράγματα. Μέχρι και τσαντήρι έχουν οι δημοσιογράφοι έξω από το Ωνάσειο. Έμαθα μάλιστα πως κάνανε και ρεβεγιόν. Ο ρεπόρτερ του ΜΕΓΑ έχασε βέβαια με την αλλαγή του χρόνου στα χαρτιά αλλά δήλωσε πως κερδίζει σε ακροατικότητα. Εκεί βέβαια προκλήθηκε ένα επεισόδιο με το ρεπόρτερ του STAR γιατί δήλωσε πως αυτός του ΜΕΓΑ συνεργαζόταν με αυτόν του Απέννα εναντίον του. Λύθηκε όμως το πρόβλημα όταν έκοψαν την πίττα.

Το φλουρί έτυχε στον κύριο Παπανδρέου και ανέλαβε να του το δώσει ο κύριος Τσοχατζόπουλος. Λόγω του ότι εκτός από όμορφη, έξυπνη (κτλ,κτλ) έχω και τα μέσα στο Ωνάσειο, έμαθα το διάλογο που ακολούθησε.

Άκης: Αντρέα με ακούς;

Αντρέας: Όχι. Βγάλε τη βασιλόπιττα από το στόμα σου.

Άκης: Σωστά. Τώρα;

Αντρέας: Ναι. Πες.

Άκης: Αντρέα κόψανε την πίττα. Σου έτυχε το φλουρί!

Αντρέας: Ποια πίττα; Ποιο φλουρί; Ποιος είσαι εσύ; Ποιος είμαι εγώ; Τι είναι η ζωή;

Τι είναι ο άνθρωπος;

Άκης: Αντρέα. Είσαι ο αρχηγός. Είμαι ο Άκης. Είναι Χριστούγεννα.

Αντρέας: Σωστά. Ώστε μου έτυχε το φλουρί;

Άκης: Ναι.

Αντρέας: Βάλ' το στο λογαριασμό μου!

Άκης: Θέλεις τίποτε άλλο Αντρέα;

Αντρέας: Θέλω να βρίσω το Μητσοτάκη.

Άκης: Μα τώρα πρόεδρος της Ν.Δ. είναι ο κύριος Έμπερτ.

Αντρέας: Τότε να μου στείλετε τον Καραμανλή.

Άκης: Μα τη θέση του έχει ο Στεφανόπουλος.

Αντρέας: Θέλω να πάω στον Μιτεράν!

Άκης: Πέθανε.

Αντρέας: Μα πόσα χρόνια είμαι άρρωστος;(!!!)

Η συζήτηση διεκόπη γιατί ξαφνικά άρχισε να χτυπάει ο συναγερμός του Ξνασείου για φωτιά! Πανικός επικράτησε και όλοι έφευγαν από το κτίριο. Μόνο οι δημοσιογράφοι έμειναν! Τελικά ήταν φάρσα!

ΛΟΙΠΟΝ! Τέρμα το θνάσειο. Δε σας λέω τίποτε άλλο για αυτό! Αρκετά! Ας μιλήσουμε για κάτι ευχάριστο! Τις αυξήσεις ας πούμε! Τα τσιγάρα, τα ποτά και τα ξενύχτια έκλεισαν τους μεγαλύτερους λογαριασμούς. Ποτέ ξανά δε θα ευχαριστηθούμε καφεδάκι **ΖΟΥΜΟΥΤΟΥ!** (ο νων νοείτω!) Ξεχάστε τοις καπουταινιδέοι-δους! Λιτότης!

Πάντως ο καινούριος χρόνος αρχίζει και με ένα καλό! ΠΑΕΙ ΤΟ ΘΡΑΠΙΟ. Παπαθεμελή σε φάγαμε (εδώ που τα λέμε μια μπουκιά ήσουν!) Πληροφορίες λένε πως τα μαγαζιά θα ανοίγουν την Παρασκευή και θα κλείνουν τη Δευτέρα για να βγάλουμε το άχτι μας! Επίσης ζητήθηκε να κλείσουν τα σχολεία και τα καταστήματα εις ένδειξη εκτίμησης για 2 ώρες.

Αυτά! Ελπίζω να ενημερωθήκατε από το πιο αξιόπιστο δελτίο ειδήσεων. Το δελτίο του Ζάπινγκ.

Σας φιλώ γλυκά και καλή επιτυχία στις εξετάσεις

Αν σας ρωτήσουν με τι σαμπουάν πλένεστε ή τι οδοντόκρεμα βάζετε να είστε διπλωματικοί! Πέστε "Αυτή που διαφημίζει η τηλεόραση."

Κατερίνα Ανδρινοπούλου

Περί εκτροπής και... παρεκτροπής

Όλοι όσοι αντέχουν ακόμα να παρακολουθούν δελτία ειδήσεων άκουσαν τον προηγούμενο μήνα τον πρώην κυβερνητικό εκπρόσωπο να διατυπώνει την άποψη ότι θα αποτελούσε "συνταγματική *εκτροπή*" η αντικατάσταση του ασθενούς-ντος πρωθυπουργού, χωρίς να έχει προηγηθεί η παραίτησή του. Την ώρα που διαβάζετε αυτό το άρθρο, μπορεί να έχουμε νέο πρωθυπουργό, όμως παρόλα αυτά στη συνείδηση ενός μεγάλου μέρους του ελληνικού λαού, ασθενής δεν είναι μόνο ο Ανδρέας Παπανδρέου, αλλά όλοι οι πολιτικοί, αυτοί που αποαρτίζουν το "δημόσιο βίο" της χώρας μας.

Η *εκτροπή*, υπαρκτή ή ανύπαρκτη με τον τρόπο που την θεώρησε ο κ. Χυτήρης, δεν είναι συνταγματική, είναι πολιτική ή καλύτερα πολιτειακή και αφορά τη σύγχρονη ελληνική δημοκρατία. Μια δημοκρατία χιλιοβασανισμένη από όλους τους φορείς της, σε μια κρίσιμη καμπή της ιστορικής της πορείας, που σημαίνει το τέλος της μεταπολιτευτικής περιόδου, η οποία χαρακτηρίστηκε από μεγάλους, στη πραγματικότητα ή κατ' ευφημισμό πολιτικούς άντρες.

Αυτές οι προσωπικότητες όμως χάνονται σταδιακά από το πολιτικό προσκήνιο, με αποτέλεσμα να επιτρέπουν στους διαδόχους τους να *παρεκτρέπονται*, προσπα-

θώντας να ασκήσουν τις εξουσίες που λαμβάνουν, όπως τις ασκούσαν αυτοί που αντικατέστησαν. Ξεχνάνε φαίνεται οι "κομματικοί φωστήρες" πως οι εποχές αλλάζουν και πλέον κανένας δεν έχει τέτοια πολιτική εμβέλεια ώστε να κατέχει τον απόλυτο έλεγχο ενός πολιτικού χώρου. Το νέο αίτημα των καιρών είναι περισσότερη δημοκρατία στις κομματικές οργανώσεις και μεγαλύτερη και ουσιαστικότερη συμμετοχή των πολιτών, των "φίλων" κάθε κόμματος, στις εσωτερικές του διαδικασίες.

Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι τα χρόνια της κυριαρχίας των "γραμμών" και της πιστής υπακοής στις αποφάσεις των "οργάνων" έχει παρέλθει ανεπιστρεπτή. Όσοι λοιπόν επιμένουν να προσκολούνται σε αυτές τις πρακτικές *παρεκτρέπονται* και προκαλούν προβλήματα στην ίδια τη δημοκρατία. Εξάλλου δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι πολίτες δε δείχνουν πλέον εμπιστοσύνη, σχεδόν αδιαφορούν και ούτε καν σκέφτονται να ενταχθούν στους παρόντες πολιτικούς σχηματισμούς.

Η απαίτηση για κάτι "καινούριο", κάτι που θα δώσει ελπίδα και διέξοδο στις πολιτικές ανησυχίες, ιδιαίτερα των νέων, είναι καθολική. Γίνεται μάλιστα επιτακτική ανάγκη όταν βλέπουμε ότι ελλείπει κάποιος αξιόπιστης πολιτικής κίνησης.

πολλοί νέοι εντάσσονται σε διάφορες αντιδημοκρατικές (επικεικώς) και επικίνδυνες οργανώσεις. Αντίθετα με αυτό που συνηθίζεται να λέγεται, πιστεύω ότι οι ιδεολογίες δεν πέθαναν, **αλλά** έχουν πάψει να αποτελούν κτήματα κομματικών καρεκλοκενταύρων και έχουν γίνει

τρόπος ζωής για τον καθένα από εμάς, έστω και σε μία μεταλλαγμένη, ακόμα και εκφυλισμένη μορφή τους. Εξάλλου, αφού είναι ακόμα ζωντανές να συζητήσουμε (όχι την αντικατάσταση αλλά) την ανανέωσή τους.

Γρηγόρης Ρίσβας

ο Γεράσιμος.

Τι είναι δίαιτα;

Γνωρίζουμε ότι ο περισσότερος κόσμος έχει σήμερα ταυτίσει τη λέξη **δίαιτα** με την αυστηρή τήρηση ενός συγκεκριμένου, ολιγοήμερου προγράμματος διατροφής και ορισμένες φορές, λήψης φαρμακευτικών ουσιών. Σκοπός της είναι η άμεση και γρήγορη απώλεια βάρους και μόνο. Με άλλα λόγια μιλάμε αποκλειστικά για ένα τρόπο αποτελεσματικού αλλά και εξαντλητικού αδυνατίσματος, ο οποίος συνήθως, αποδεικνύεται ανεπαρκής, εφόσον ο εξαντλημένος από τη 'σκληρή' δίαιτα οργανισμός επανέρχεται στις παλιές διατροφικές του συνήθειες και οδηγείται σε προσθήκη νέων, ίσως και περισσότερων από όσα χάθηκαν, κιλών.

Στην πραγματικότητα, μια δίαιτα δεν αποτελεί αποκλειστικό τρόπο αδυνατίσματος. Προωθεί και διαμορφώνει ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής. Σχετίζεται όχι μόνο με απώλεια βάρους αλλά και με προσθήκη επιπλέον κιλών σε όποιον χρειάζεται ή και γενικότερα με τη διατήρηση του ανθρωπίνου σώματος σε σταθερά και φυσιολογικά επίπεδα, χωρίς όμως να εξαντλεί. Συνίσταται σε προγραμματισμένη και ειδικά καταρτισμένη καθημερινή διατροφή, η οποία είναι προσίτη στις διατροφικές συνήθειες του εκάστοτε ενδιαφερομένου, χωρίς να είναι ανεξέλεγκτη. Οφείλει να περιλαμβάνει ποικιλία τροφίμων και θρεπτικών συστατικών. Σύμφωνα, πάντα, με επίσημες απόψεις ειδικών επιστημόνων είναι απαραίτητο να οδηγεί σε αύξηση της κατανάλωσης τροφίμων φυτικής προελεύσεως, που είναι πλούσια σε πολυακόρεστα λιπαρά οξέα και σε μείωση των ζωικών λιπαρών. Γενικότερα, κατ' αυτόν τον τρόπο διαμορφώνεται μέσω

της δίαιτας μια πλούσια και υγιής καθημερινή διατροφή, η οποία δε φέρει ημερομηνία λήξης.

Και στο σημείο αυτό πρέπει να τονιστεί ότι μια σωστή δίαιτα εμπεριέχει και έντονη και συχνή φυσική άσκηση. Η σωματική δραστηριότητα και γύμναση επιταχύνει τους αναπνευστικούς και καρδιακούς ρυθμούς και συμβάλλει αποτελεσματικά στη διευκόλυνση των γενικότερων οργανικών λειτουργιών.

Διαπιστώνεται έτσι, ότι υπό τη συστηματική επίβλεψη ειδικών επιστημόνων - διαιτολόγων, μια δίαιτα παίρνει τη μορφή τόσο πρόληψης όσο και αντιμετώπισης διαφόρων σύγχρονων προβλημάτων υγείας, όπως η παχυσαρκία, ο διαβήτης, τα καρδιοαγγειακά νοσήματα, κ.α. Έχει, κατά συνέπεια, τελείως διαφορετική σημασία από εκείνη που οι περισσότεροι της αποδίδουν και απέχει από τα σύγχρονα εξαντλητικά και πολλές φορές επικίνδυνα προγράμματα αδυνατίσματος.

Χάρης Γεωργακάκης

Πραγματοποιούν.
Στην όσση του αδυνατισμού για ομορφιά χωρίς σύνορα!

ΕΛΑΤΕ ΓΙΑ ΑΛΛΗΘΙΝΟ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ
10, 20, 30, 40 ΚΙΛΩΝ

ΖΗΣΤΕ ΜΕ ΠΑΡΟΧΗ ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕΡΙΑΣ

Απλώς. Τώρα για εσάς χωρίς πιστό!

Δεν υπόσχονται.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Η συγκεκριμένη μέρα ήταν απογοητευτική. Από τη μία οι εξετάσεις και από την άλλη ο "απαράδεκτος" καιρός. Επιτρέπεται στην Ελλάδα να χιονίζει; Προσπαθώντας να ξεπεράσω τα λευκά "καπρίτσια" του κλίματος, θρονιάζομαι στον καναπέ του σαλονιού μου για να χαθώ στον τηλεοπτικό κικεώνα. Λέω δεν μπορεί, όλο και κάτι θα υπάρχει για να "σκοτώσω" αυτές τις πληκτικές ώρες. Παρεπιπτόντως, το σπιτί είχε γεμίσει από συγγενείς, οι οποίοι ως σύγχρονοι θεματοφύλακες της πολύ-ταλανισμένης κοινωνικότητας, θεώρησαν την επίσκεψη απαραίτητη.

Για μένα αυτή η παρουσία μάλλον φασαρία έφερνε. Μα φυσικά δεν κάνω λάθος, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, το μικρό ξαδερφάκι μου, κάθεται κοντά μου και αρχίζει, να αναλύει τα διάφορα τηλεοπτικά δεδομένα. Ως εδώ πάμε καλά γιατί, αρκεί μία κίνηση του προσώπου ή ένα νεύμα, συμφωνίας ή διαφωνίας από μέρους μου. Μα όχι δεν σταματά εδώ και βγάζει από την τσέπη του ένα "εκκωφαντικό σύστημα" που αποτελείται από δύο χάντρες συνδεδεμένες με ένα λαστιχάκι. Αυτό το κομπολογάκι άρχισε σιγά σιγά να γίνεται ο εφιάλτης μου. Τα ρυθμικά χτυπήματα του αρχίζουν να προσβάλλουν το νευρικό μου σύστημα και να "κομματάζουν" τα αποθέματα υπομονής μου.

Ξάφνου προβάλλει επιτακτική η ανάγκη να χρησιμοποιήσω βία είτε λόγων είτε πράξεων. Αμέσως όμως ακυρώνω αυτή την εντολή. Ένωσα πως δεν έχω κανένα δικαίωμα πάνω στον ξάδερφό μου. Είμαστε δημοκράτες και έτσι θα ενεργούμε. Και αν τον πληγώσω, αν πάω ενάντια σε όλα τα προοδευτικά παιδαγωγικά συστήματα; Άρχισα αμέσως να θυμάμαι τις παιδαγωγικές αρχές του Α.Σ.Νηλ και ομολογώ πως ντράπικα για την αρχική μου σκέψη. Έβγαλα με το μυαλό μου πως θα πρέπει να τον αφήσω να εκτονωθεί και να το βαρεθεί από μόνος του.

Καθώς η συχνότητα των εκνευριστικών ήχων άρχισε να πολλαπλασιάζεται, ένιωθα και πάλι το πολιτισμό να με εγκαταλείπει. Και πάλι όμως στάθηκα στις επάλξεις της αυτοσυγκράτησης. Φτάνει που υποχρεώνεται να κάνει ό,τι θέλουν οι γονείς του, φτάνει που πηγαίνει σε ένα σχολείο - εφιάλτη, φτάνει που αναγκάζεται να ζήσει μέσα στο καυσαέριο και τις τοιμεντουπόλεις, ακόμη και που υπακούει σε ένα όνομα που ούτε καν ρωτήθηκε αν θέλει να έχει. Ποιος είμαι εγώ που θα του απογορεύσω αυτή την απειροελάχιστη ευχαρίστηση; Βέβαια θα υπομείνω το "κομματάσμα" των νευρών. Σκέφτηκα ότι πράγματι μπορούμε να συνυπάρξουμε αρμονικά. Τον κοίταξα με ένα βλέμμα ζεστό, φιλικό, προστατευτικό. Με κατάλαβε και ξάφνου σταμάτησε να παίζει το "κομπολογάκι". Αφού με παρατήρησε για κάμποσα δευτερόλεπτα έστρεψε αλλού το κεφάλι και με αγανάκτηση φώναξε: "Εγώ νερό δε σου φέρνω, αμάν πια, όλοι με εκμεταλεύονται, βρες κάπου αλλού να ικανοποιήσεις τις α. πολυταρχικές σου επιθυμίες".

Ο πολιτισμός άρχισε πάλι να με εγκαταλείπει για δεύτερη φορά, γρήγορα και αναντίστρεπτα.

Χρήστος Παπαβαγγέλης

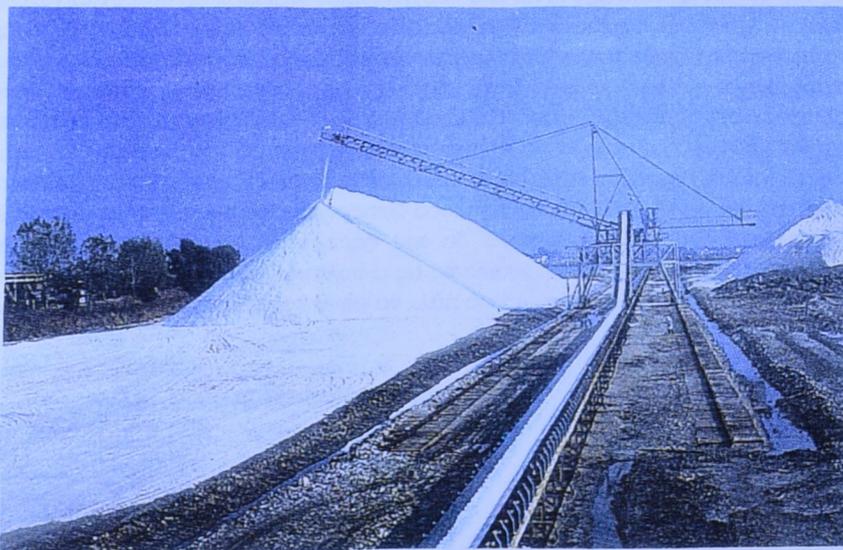
ΑΛΟΠΗΓΟΥΝΤΕΣ ΟΙΚΟΛΟΓΟΥΜΕΝ

Το Μεσολόγγι δεν βρίσκεται απλά εν μέσω λόγγου, αλλά ταυτόχρονα πάνω στο σταυροδρόμι δυο διαδρόμων μετανάστευσης πουλιών. Ο πρώτος έχει διεύθυνση από βορρά προς νότο και ακολουθεί την ακτογραμμή του Ιονίου, ενώ ο δεύτερος από ανατολικά προς δυτικά ακολουθώντας τη δίοδο του Κορινθιακού. Έτσι το σύμπλεγμα των λιμνοθαλασσών γύρω από την πόλη του Μεσολογγίου αποτελεί μοιραία, το μόνιμο ή τον περιστασιακό στόχο κάθε εαρινού ή φθινοπωρινού μεταναστικού ταξιδιού των αποδημητικών σμηνών. Αλλά εκτός από τα αποδημητικά που συμμετέχουν σε μεγάλο ποσοστό στη σύνθεση της ορνιθοπανίδας της περιοχής, ένας μεγάλος αριθμός πουλιών διαχειμάζει, φωλιάζει ή περνά τα ζεστά καλοκαίρια στην ευρύτερη περιοχή της λιμνοθάλασσας του Μεσολογγίου, η οποία για αυτό το λόγο αποτελεί σημαντικότερο υδροβιότοπο της χώρας μας προστατευόμενο από

τη διεθνή σύμβαση Ramsar.

Μόλις τα τελευταία χρόνια έγινε φανερό η από δεκαετίες προϊούσα πενία της χώρας μας σε υδροβιότοπους. Πολυποίκιλες ανθρώπινες διαχειριστικές πρακτικές όπως η αστικοποίηση, η βιομηχανική ανάπτυξη, η αποξήρανση των ελών και η απόδοσή τους στην καλλιέργεια, ευθύνονται πρωταρχικά για την ελάττωση του αριθμού των ελληνικών υδροβιότοπων. Κάτω από αυτές τις συνθήκες αναδείχτηκε η αξία των ελληνικών αλυκών που λόγω της ιδιάζουσας θέσης, κατασκευής και λειτουργίας τους, υποκατέστησαν πρακτικά και ουσιαστικά τους υδροβιότοπους που βαθμιαία εξέλιπταν.

Πραγματικά τόσο οι υδροβιότοποι, όσο και οι αλυκές - τόποι παραγωγής άλατος - είναι περιοχές κατακλυσμένες από νερά, όπου το μικρό βάθος τους αποτελεί πόλο έλξης των πουλιών, εξαιτίας του ότι βρίσκουν

εκεί άφθονη τροφή και προστασία.

Οι αλυκές Μεσολογγίου καταλαμβάνουν ένα μικρό τμήμα -12500 στέμματα - της συνολικής έκτασης του υδροβιότοπου που ανέρχεται σε 258000 στρέμματα. Παρά τη μικρή τους έκταση οι συγκεκριμένες αλυκές αποτελούν ένα υδροβιότοπο μεγάλης οικολογικής σημασίας, αφού από τα 226 είδη πουλιών της ευρύτερης περιοχής φιλοξενούνται σε αυτή τα 164 δηλαδή τα 2/5 περίπου της ελληνικής ορνιθοπανίδας.

Στους χώρους των αλυκών τα πουλιά βρίσκουν άφθονη τροφή και την απαραίτητη ησυχία για να ικανοποιήσουν τις βιολογικές τους απαιτήσεις. Οι αλυκές Μεσολογγίου αποκτούν μια οικολογική ιδιαιτερότητα διεθνούς σημασίας, εφόσον 30 είδη πουλιών που συχνάζουν ή και αναπαράγονται στους χώρους τους αποτελούν μέλη του Κόκκινου Καταλόγου (Red Data) που καταρτίστηκε από την Διεθνή Ένωση για την Προστασία των Φυσικών Πόρων (IUCN). Εκεί αναπαράγονται απειλούμενα είδη όπως η αβοκέτα, ο καλαμοκανάς και φωλιάζουν οι μεγαλύτεροι πληθυσμοί νανογλάρων και νεροχελιδονών. Επίσης, εκεί, τακτικά φωλιάζουν ο καλαμοκανάς και η πετροτριλίδα και ο στρειδοφάγος. Απλοί καλοκαιρινοί επισκέπτες είναι τα ποταμογλάρονα, και σπάνιοι πελαργοί. Οι χειμερινοί όμως επισκέπτες είναι πολυπληθέστεροι: το μαυροβούτι, η λαγγόνα, ο ροδοπελεκάνος, ο στικταετός, τα φλαμίνγκος, οι κορμοράνοι, ο λευκοτσικνιάς και πλείστα άλλα.

Γεννήθηκε, λοιπόν, εύλογα το ερώτημα πως η απρόσκοπτη αλατοπαγωγική διαδικασία δεν ανέστειλε την ήρεμη διαβίωση των πουλιών μέσα στις αλυκές αλλά αντίθετα την υπέθαλψε.

Στο παραπάνω γεγονός συνέβαλαν

οι εξής παράγοντες: Αρχικά η περιοχή των αλυκών είναι ο μόνος χώρος όπου η απαγόρευση του κυνηγιού τηρείται αποτελεσματικά, κύρια για λόγους ασφάλειας του προσωπικού των αλυκών. Αυτό το γεγονός έδρασε καταλυτικά υπέρ της δημιουργίας καταφυγίου για τα πουλιά που συνωθούνται εκεί. Δεύτερον, η μεγάλη περίοδος παύσης των αλατοποιητικών δραστηριοτήτων στις αλυκές (Νοέμβριος - Μάιος) σε συνδυασμό με τις επικρατούσες χαμηλές αλατότητες ευνοεί τον υψηλό αριθμό των πουλιών που διαχειμάζουν - 78 είδη - σε αυτήν. Τρίτον, το αμμώδες έδαφος των απομακρυσμένων αναχωμάτων είναι ιδανικό για το φώλιασμα συγκεκριμένων ειδών όπως της αβοκέτας, του θαλασσοσφυριχτή, της πετροτριλίδας. Τέταρτον, η τροφοληψία μέσα στις αλυκές γίνεται με ελάχιστο ενεργειακό κόστος από μέρους των πουλιών, αφού οι τεράστιες αβαθείς, τεχνητές, δεξαμενές δυο διαστάσεων υποκαθιστούν τις φυσικές περιοχές τροφοληψίας που είναι οι στενές και μακριές παράλιες αβαθείς ζώνες όπου τα πουλιά χρειάζονται πολύ χρόνο και ενέργεια για να τις περπατήσουν ψάχνοντας τροφή.

Συμπερασματικά, λοιπόν, οι προσπάθειες για την αύξηση της αλατοπαγωγής στις αλυκές Μεσολογγίου δεν αποβαίνουν σε βάρος της οικολογικής ισορροπίας, αλλά αντίθετα με μέτρα που λαμβάνονται όπως η φύτευση αλοφύτων στις όχθες των αλυκών και το σχέδιο δημιουργίας τεχνητών νησίδων ωτοκίας και σταθμών επιτήρησης των πουλιών συμβάλλουν στην οικολογική αναβάθμιση της περιοχής.

Μαρία Κουζέλι

ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΑ...

“Σε όλες τις γλώσσες, που προέρχονται από την λατινική, ο ορθός λόγος (ratio, raison, reason, ragione) έχει δύο έννοιες: προτού προσδιορίσει την αιτία, προσδιορίζει τη συλλογιστική ικανότητα. Επίσης, ο ορθός λόγος ως αιτία συλλαμβάνεται πάντοτε ως ορθολογική. Ένας λόγος, του οποίου ο ορθολογισμός δεν είναι εμφανής, μοιάζει ανίκανος να προκαλέσει ένα αιτιακό αποτέλεσμα. Τώρα, γερμανικά, ο λόγος, ως αιτία, ονομάζεται Grund, λέξη, που δεν έχει τίποτα να κάνει με τη λατινική ratio και που πρώτα προσδιορίζει το έδαφος, έπειτα ένα θεμέλιο. Από την άποψη της λατινικής ratio, οποιαδήποτε συμπεριφορά, που δεν ερμηνεύεται με την έννοια και το νόημα της λατινικής, μοιάζει παράλογη, υπερβολική και χωρίς λόγο, εντούτοις έχει το λόγο της, δηλαδή το θεμέλιό της, το Grund της. Στα κατάβαθα του καθενός μας είναι εγγεγραμμένο ένα Grund, που είναι η διαρκής αιτία των πράξεών μας, που είναι το έδαφος, πάνω στο οποίο αναπτύσσεται το πεπρωμένο μας”.

ΜΙΛΑΝΚΟΥΝΤΕΡΑ

Στην στήλη “Γλωσσο.λογικά” αυτού του μήνα φιλοξενείται ένα πολύ ενδιαφέρον απόσπασμα από το βιβλίο του Μίλαν Κούντερα “Η αθανασία”. Ο συγγραφέας, στο συγκεκριμένο απόσπασμα, κάνει μια καταπληκτική, κατά τη γνώμη μου, προσέγγιση της σχέσης αιτίας και αιτιατού και κατ’ επέκταση πως επηρεάζεται το αποτέλεσμα από αυτή τη σχέση.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι, που μπορούν να ωθήσουν τους ανθρώπους σε διαφορετικό τρόπο σκέψης. Το λογικό υπόβαθρο του κάθε ανθρώπου διαφέρει επειδή υπάρχει διαφορετική ιδιοσυγκρασία, η οποία άμεσα επηρεάζει και επηρεάζεται από την νοοτροπία του. Η διαφορετική λογική προσέγγιση των πραγμάτων είναι συνάρτηση της διαφορετικής φιλοσοφικής θεώρησης των πραγμάτων.

Ο ορθολογισμός των λατινόφωνων χωρών, στηρίζεται στο φιλοσοφικό στοχασμό των αρχαίων Ελλήνων-Προσωκρατικών, Πλάτωνα, Αριστοτέλη, κα- αλλά και των ξένων-Ντεκάρτ, Λάιμπνιτς, κα-. Οι ορθολογιστές πιστεύουν ότι στη γνώση οδηγούμαστε μόνο μέσα από την ορθή σύλληψη της έννοιας κάθε πράγματος. Αυτό επιτυγχάνεται μέσα από την επαγωγική μέθοδο. Ακολουθείται μια πνευματική διεργασία, μέσα από την οποία, με μια σειρά λογικών διαδοχικών σκέψεων, οδηγούμαστε σε συμπεράσματα, τα οποία με τη σειρά τους οδηγούν στην αιτία που κάθε φορά προκαλεί ένα αποτέλεσμα, μια πράξη. Έτσι λοιπόν όταν, για ένα γεγονός, που συμβαίνει, δεν υπάρχει αυτή η συλλογιστική οδός, που θα εξηγή γιατί έγινε ή δεν έγινε αυτό το γεγονός, τότε αυτό θεωρείται αναίτιο.

Για την φιλοσοφία των Γερμανών πάνω στο ίδιο θέμα, την απάντηση τη δίνει ο ίδιος ο συγγραφέας σε άλλο σημείο του βιβλίου, όταν αναφέρεται σε ένα άλλο χαρακτηριστικό γλωσσικό παράδοξο.

Στα γερμανικά, για παράδειγμα, η πρόθεση *ohne* (χωρίς) συντάσσεται με αιτιατική, ενώ η πρόθεση *mit* (με) συντάσσεται με δοτική. Αυτό είναι το γλωσσικό

παράδοξο, γιατί ενώ και οι δύο προθέσεις είναι στην πραγματικότητα η θετική και αρνητική άποψη της ίδιας σχέσης, δεν ακολουθούνται από την ίδια πτώση.

Είναι παράδοξο για τους ορθολογιστές, όχι όμως και για τη γερμανική φιλοσοφία για την οποία θεωρείται το ίδιο πράγμα κάτι καθιερωμένο στο πέρασμα των αιώνων. Γι'αυτό το γεγονός, ο συγγραφέας παραδέχεται ότι οι γερμανοί δεν έχουν την παράδοση του ορθού λόγου και της διάυγειας, είναι γεμάτοι από "μεταφυσικές καταχνιές". Ούτε είχαν έναν Καρτέσιο να τους οδηγήσει, ώστε να εξηγήσουν βάση της καρτεσιανής θεωρίας, που μιλά για τέσσερις κανόνες, οι οποίοι εκφράζουν τη διαδικασία, με την οποία θα καταλήξουμε στη λογική, τη λογική υπόσταση των πραγμάτων.

Οι Γερμανοί δεν θεωρούν ότι πρέπει κάθε φορά να γίνεται μια ολόκληρη συλλογιστική διαδικασία για να μπορούν να ερμηνεύουν μια συγκεκριμένη πράξη. Τα πράγματα γίνονται πιο απλά αφού αφενός οτιδήποτε υπάρχει πραγματικά, μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο λογικής εξήγησης βάσει ορισμένων αρχών, που θέτει το πνεύμα και αφετέρου κάθετι, που εξηγείται λογικά βάσει σκέψης, τότε υπάρχει και πραγματικά. Άρα κάθετι το πραγματικό είναι και αληθινό και αντιστρόφως.

Παρατηρούμε, ύστερα από όλα αυτά, ότι η γλώσσα δεν είναι μόνο ένα μέσο επικοινωνίας, αλλά είναι και μέσο σκέψης, ερμηνείας, δόμησης των ανθρώπινων ενεργειών, στοχασμού, συλλογιστικής, κ.α. Βλέπουμε πώς επηρεάζει τη φιλοσοφία, την κοινωνιολογία, και πλήθος άλλων επιστημών μέσα από την ευελιξία και την λειτουργικότητά της.

Δεν είμαστε επομένως εδώ για να δείξουμε τη δύναμη της γλώσσας αλλά για να τη θυμίσουμε.

Έχουμε να κάνουμε με δύο τινά: Το ένα είναι ότι τόσην ώρα, που γράφω έχω δίπλα μου τη Σοφία και μου έχει τσακίσει τα νεύρα!! με τις διαρκείς παρεμβάσεις της και το άλλο είναι ότι θα σταματήσω εδώ, για να μην τσακίσει και τα δικά σας!!...

KATEPINA MARGETH

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ... ΑΛΕΙΑ

Ροές της θάλασσας και σεις των άστρων
μακρινές επιρροές, παρασταθείτε μου...

Χαμογελάς

Δεν έμεινε πια τίποτε άλλο.

Δεν κάνεις πια τίποτε άλλο.

Άλλωστε, τι άλλο να κάνεις τώρα πια;

Προσπάθησες αρκετά, σε έσπρωχνε το πάθος, ο πόθος, η θέληση, το μίσος.

Καθόλη την πορεία ονειρευόσουν ένα χαμόγελο στο τέλος, τώρα απλά χαμογελάς.

Ίσως είναι εγωισμός, ίσως είναι αμηχανία, ίσως κάποιο δάκρυ, που δε μπορεί να βγει από το μάτι και βρίσκει άλλη διεξοδο.

Δεν ξέρεις τι είναι, ούτε εγώ, κανείς δεν ξέρει.

Να μου πεις αν ήξεραν, θα καταλάβαιναν, θα βοηθούσαν με τον τρόπο τους ο καθένας.

Αυτοί όμως δεν ήξεραν, δεν ξέρουν, τουλάχιστον οι περισσότεροι...

Αν μπορούσες θα έβριζες. Η γλώσσα σου όμως κουράστηκε, ίσως και να βαρέθηκε.

Όμως δεν ανησυχείς τα πόδια σου είναι ξεκούραστα... Γελάς ε; ! Έτσι είναι.

Έτσι πρέπει τώρα που όλοι σε απογοήτευσαν, τώρα που έπεσαν οι μάσκες.

Όλοι, τέλος πάντων οι περισσότεροι είναι και κάποιοι που τους μετράς στα δάχτυλα του ενός χεριού, αυτοί σου στάθηκαν πραγματικά.

Δεν τους είχες ανακαλύψει προηγούμενα, αλλά τώρα βλέπεις ότι δεν είναι όλοι οι γνωστοί φίλοι...

Πολύτιμη η βοήθειά τους, ανεκτίμητη αλλά σίγουρα δε φτάνει.

Μόνα τους τα δάχτυλα του ενός χεριού δεν μπορούν να τινάξουν τα σάπια φρούτα από το δέντρο...

Τι κι αν υπάρχουν κι άλλα χέρια τριγύρω, αυτά έχουν βγάλει μάτια και αυτιά, βλέπουν, ακούουν και περιμένουν να πέσουν μόνα τους τα φρούτα.

Αδιαφορούν γιατί το σάπιο δέντρο είναι μακριά τους.

Δεν τους δικαιολογείς, ούτε εγώ... Βλέπεις όμως τι έγινε;

Πάλι ξέφυγες από τον στόχο.

Ποιός ήταν άραγε ;...Α!Ναί!Το θρανίο στο τέλος του μεγάλου διαδρόμου, θυμάσαι;

Σου είχα μιλήσει παλιότερα. Τον γελοίο με έκανε να τον ξεχάσω.

Δεν πειράζει, έχεις χρόνο, απέκτησες γνώση. Ναι τώρα ξέρεις.

Βλέπεις είχες καλούς δασκάλους, είσαι τυχερός. Πάλι γελάς;

Έχω περάσει κι εγώ τα ίδια γι' αυτό σου λέω. Έχω χαμογελάσει κι εγώ γι' αυτό ξέρω.

Γεννιούνται σκουλήκια και σέρνονται στη λάσπη, γεννιούνται σκουλήκια και μεγαλώνουν με πτώματα, γεννιούνται σκουλήκια... όπως κι αυτός μυαλό αραχνιασμένο και σκέψη θολή

σέρνεται στο βούρκο της καθημερινής εικονικής του μετριότητας απαιτώντας από τα όνειρα του να αλλάξει, να τον αλλάξουν, όχι δεν είναι αυτός, όχι δε γερνά ποτέ, όχι δεν έχει αποτύχει στη ζωή, όχι είναι ο τέλειος, είναι ο μοναδικός... ο υπεράνθρωπος.

Έτσι διατάζει τα όνειρα του και ζει με αυτά ζει μόνο σ'αυτά και δυστυχώς όχι μόνο σ'αυτά... σέρνεται ανάμεσά μας με την καλύτερη παραλλαγή πόλης :

"κοστούμι" σακκάκι, πουκάμισο, παντελόνι και ένα γκριζο πεοδείκτη περασμένο απο το λαιμό του πνίγεται αλλά δεν τον βγάζει, ηδονίζεται με το αισχρό και οργασμός του η ανωμαλία, κανείς δεν τον κατακρίνει είναι παραλλαγμένος καλά.

Ο τέλειος αστός πρότυπο η γυναίκα της ίδιας τάξης, του βούρκου, στην ψυχρή αγκαλιά, τα παιδιά απο πίσω να πληρώνουν αμαρτίες γονέων μεγαλώνοντας στο αίσχος.

Λάσπη στάζει από τα σάπια του δόντια καθώς μοναδικό του μέλημα η συζήτηση του πεζοδρομίου, ενός πεζοδρομίου για έναν, σαν μονοπάτι όπου χωρά μόνο αυτός.

Τι να πεις "εδώ δεν πίνουν οι κατάρες δεν πίνουν οι ευχές" ελπίζεις μόνο στην υπομονή σου διευρύνοντας τα όρια της ανοχής...

ως πότε όμως ;:-

Το σκουλήκι διάλεξε να παίξει με τη φωτιά διάλεξε να παίξει με τα νιάτα και τα νιάτα δε γνωρίζουν τα πλαστικά όρια του βούρκου.

Έτσι κάποιο χάραμα βρέθηκε λιωμένο στο πεζοδρόμιο-μονόδρομο της ζωής του.

Κάποιος έφηβος, είπαν, τον πάτησε και έφυγε σφυρίζοντας... εφηβικός παροξυσμός, αναμενόμενο, βλέπεις τα σκουλήκια... γεννιούνται σκουλήκια και... πεθαίνουν σκουλήκια.

ελεύθερη αντιγραφή Κλόουν

Μια υπέροχη μέρα

Η μέρα σήμερα είναι καταπληκτική. Λοιπόν πώς να περάσω μια τέτοια μέρα; Να αρχίσω να τραγουδώ; Θα ήταν μια καλή ιδέα αν δε είχα ξεχάσει πως είναι να τραγουδάς. Δε θυμάμαι πια κανένα τραγούδι... Τι άλλο λοιπόν; Να ζωγραφίσω; Πότε δεν ήμουν καλή στη ζωγραφική. Με τίποτα δε θα μπορούσα να αποδώσω το ρεαλισμό των χρωμάτων, το σουρεαλισμό των συναισθημάτων, την εντύπωση του φωτός, ακόμα και τη γεωμετρία των σχημάτων πολύ δε περισσότερο την κίνηση... Άλλωστε δεν έχω τα μαγικά κραγιόνια που θα ταίριαζαν σε μια τέτοια μέρα! Δεν έχω τα κραγιόνια που θα ταίριαζαν σε μια οποιαδήποτε ημέρα! Η ζωγραφική είναι για εκείνους που βλέπουν πέρα από τα χρώματα, τα σχέδια και τα μοτίβα. Είναι για κείνους που έχουν την ικανότητα να κάνουν μια οποιαδήποτε μέρα να μοιάζει με τη σημερινή! (λυπάμαι, πατέρα, για τις μάταιες προσπάθειές σου. Μακάρι να είχα το ταλέντο σου...)

Τι να κάνω λοιπόν; Να γράψω αυτά, που αισθάνομαι; Μπορώ ακόμα να αισθάνομαι; Μπορώ ακόμα να σκέφτομαι.....

Ευτυχώς που ήρθες..Μη με ρωτήσεις πώς περνάω την ώρα μου. Δεν έχω πια αίσθηση του χρόνου και αν θες να ξέρεις, περνάω απάισια... Έρχεσαι για να με δεις και κάθετι που σου ζητώ μου το παρουσιάζεις αδύνατο...Μπορείς να πηγαίνεις, δε μου προσφέρεις τίποτα! Σου ζήτησα να μου φέρεις τους φίλους μου και μου είπες πως είναι αδύνατο. Ακόμα δεν είναι η ώρα τους. Άλλωστε, είπες, πρέπει να σκεφτώ τις συνέπειες...Η ζωή τους είναι ζωή των άλλων. Κι εγώ, αν τα πράγματα ήταν διαφορετικά, δε θα λογάριζα τη ζωή μου αλλά τη ζωή τους...Αισθάνθηκα το κενό και μετάνιωσα...Σου ζήτησα τους ανθρώπους μου και μου είπες να τους αφήσω καλύτερα στα προβλήματά τους...Αισθάνθηκα τη λύπη τους και πάγωσα...Είναι αργά για να τους βοηθήσω και ήταν αργά για να με βοηθήσουν...Είναι αργά για να με βοηθήσεις και εσύ...Και με ρωτάς τι θέλω! Ό,τι θέλω εσύ δεν μπορείς να μου το δώσεις. Μπορείς να μου φέρεις τον Θεό; Θα ήθελα να δω την έκφραση του προσώπου του όταν θα του έλεγα: Εγώ ο άνθρωπος έκανα λάθη, εσύ ο Θεός γιατί έκανες; Τώρα πια δεν τον φοβάμαι, δε χρειάζεται να πηγαίνω πια στην εκκλησία και δεν ελπίζω...Μέχρι τώρα δε γνώριζα τι υπάρχει πίσω από τα τείχη, που χωρίζουν τη ζωή από το θάνατο,την κόλαση από τον παράδεισο, την ευτυχία από τη δυστυχία για να συγκρίνω τις περιοχές και να μπορέσω να χαρακτηρήσω τις μέρες μου... Έβλεπα μονάχα τα ίδια τα τείχη με τα συνθήματα, τα γνωμικά τις καρυκατούρες με τις οποίες γελούμε και οι οποίες γελούν,πιο σωστά, μαζί μας. Τώρα που πέρασα αυτά τα τείχη, έχω περισσότερα ερωτηματικά! Κατάλαβα το μάταιο, το ανίκανο και μυθοποιό μυαλό μας! Ίσως πάλι να κατάλαβα λάθος!

Η μέρα μου είναι υπέροχη. Είναι σαν εκείνες που περνούσα τότε... Πότε; Δεν έχει σημασία. Και τώρα; Ούτε αυτό έχει σημασία. Είμαι μακριά από τους ανθρώπους. Δεν μπορούν να με πλησιάσουν και μπορώ να μην τους πλησιάσω... Έθεσα τα δικά μου τείχη και ασφαλής πλάθω ιστορίες κοιμίζοντας τι μυαλό μου! Κάνω

δυσάρεστες σκέψεις για να αποφύγω να σας διηγηθώ εκείνο που μου συνέβη και με έφερε σε αυτή την άκρη της πραγματικότητας. Στην ίδια όμως άκρη της πραγματικότητας βρισκόμαστε όλοι απομακρυσμένοι και δυστυχείς....Οι ιστορίες δεν έχουν σημασία. Τα πρόσωπα είναι τόσο διαφορετικά όσο και ίδια. Η ευτυχία είναι μακριά όσο και κοντά. Οι ψυχές μας θρηνούν τη χαμένη αφέλεια. Ο παραλογισμός γίνεται ευτυχία και η μοναξιά καταφύγιο.

Αντίο και όνειρα γλυκά.....

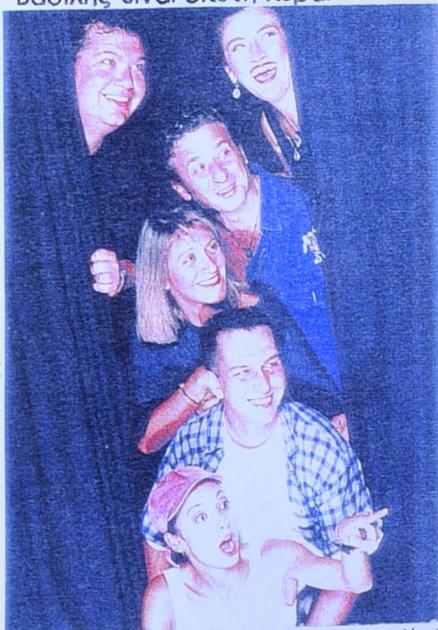
Σ.Π.....

J. W. Waterhouse, "Psyche opening the golden box", 1903.

Αη Βασίλη...άει χάσου !

Τους ξέρετε. Είναι η Καρακαλτάκα, ο γιος της χήρας Μήτση και η καλή τυρόπιττα του φυλακισμένου από τους **10 Μικρούς Μήτσους**. Είναι η Φουλη από το **Δις εξαμαρτείν**. Είναι ο αδελφός της Ελένης στον **Απόντα**. Όλοι μαζί συνθέτουν ένα πολύ δυναμικό θίασο, ο οποίος στο θέατρο **Αποθήκη** δημιουργεί την έκπληξη της φετεινής σαιζόν. Πρόκειται για την παράσταση **Ο Αη Βασίλης είναι σκέτη λέρα!**

Οι πρωταγωνιστές της 'Αποθήκης'

Η υπόθεση εξελίσσεται στο γραφείο συμπαράστασης απελπισμένων "Η ζωή είναι γλυκιά" στο Παρίσι. Η παραμονή των Χριστουγέννων βρίσκει την Τερέζα, μια καταπιεσμένη ζωντοχώρα, πιστή στο αλτρουιστικό της καθήκον. Όμως και

ο Μορτέζ, ένας τυπικός μικρομεσαίος αστός με οικογένεια, περνά από το γραφείο για να δώσει το παρόν.

Τα ευτράπελα ξεκινούν όταν στο γραφείο πλακώνουν η Σου Έλεν, μια ευτραφής τραβεστί, η Ζοζέτ (ξαδέρφη της Τερέζα, έγκυος και άστατος χαρακτήρας) και ο άντρας της ο Φελίξ, -μια πραγματική λέραντυμένος Άη Βασίλης. Προσθέστε τη Νταγκαλάκοβα, μια ενοχλητική Ρωσίδα γειτόνισσα και ένα σεξομανή ο οποίος τηλεφωνεί και σκανδαλίζει όλες ανεξαιρέτως τις κυρίες (αλλά και την "έτσι κι έτσι κυρία") της παράστασης και εύκολα φαντάζεστε το γέλιο που βγαίνει.

Οι ήρωες, κομμάτια από το παζλ της γαλλικής κοινωνίας, κουβαλούν ο καθένας τη δική του απελπισία. Μια απελπισία που προκαλείται από την ανυπόφορη μοναξιά του σύγχρονου ανθρώπου η οποία τον έχει μετατρέψει σε ένα υποκριτικό, ανάληπτο ον ή ...ζώνον θα έλεγε κανείς. Ένα ζώνον έτοιμο να υποκύψει στις στιγμιαίες εξάρσεις και στα πάθη δίχως μέλλον.

Κυριότερος φορέας της απελπισίας είναι η τραβεστί Σου Έλεν, ερμηνευμένη υπέροχα από τον **Χρήστο Ευθυμίου**. Δηλώνει ότι "είναι ένας...τιποτένια(!!!)" και κλέβει την παράσταση από τους υπόλοιπους ηθοποιούς. Δειλός στο θάνατο, δειλος και στη ζωή, θέλει να αυτοκτονήσει με Fairy! Όσο για τις ερωτικές του προτιμήσεις: "Είμαι μια γυναίκα που ζηλεύει μian άλλη γυναίκα σαν άνδρας. Αλλά και ένας

άνδρας που θέλει έναν άλλο άνδρα σαν γυναίκα!”

Το παράξενο τέλος έρχεται ως επιστέγασμα στην οφθαλμοφανή πρωτοτυπία του έργου. Ο **Κώστας Αρζόγλου**, ως σκηνοθέτης, έδωσε ρυθμό σε μια παράσταση πληθωρική και πολύ ζωντανή που προσφέρεται για όλους τους θεατές, ιδιαίτερα όμως για τους νέους. Μέσα στο

θέατρο θα γελάσετε με την καρδιά σας αφού οι κωμικές στάκες φεύγουν σαν σφαίρες από τα στόματα των πρωταγωνιστών. Έξω από το θέατρο θα θυμηθείτε τα πιο εύστοχα αστεία. Σπίτι πλέον και αναλογιζόμενοι το τραγικό της όλης ιστορίας, σίγουρα θα διαπιστώσετε ότι το θέατρο είναι από τις πλέον ζωντανές και ουσιαστικές μορφές τέχνης.

Βασίλης Φραγκίσκος

Λιγότερο από αυτό

Επιτέλους! Πάνω που είχαμε αρχίσει να ξεχνάμε πώς είναι να ακούς ένα δίσκο και το δωμάτιό σου να γεμίζει συναίσθημα, ν' ακούς στίχους που στοχεύουν εκεί ακριβώς που πρέπει: στην καρδιά και το μυαλό. Είχατε καιρό να βγάλετε κάτι καινούριο κύριοι **ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ**.

Το ταξίδι αρχίζει από το εξώφυλλο: μια υπέροχη φωτογραφία με τη **Νατάσσα Κ.** (η οποία κάνει φωνητικά στο μοναδικό κομμάτι του δίσκου που έχει στίχους) σε ένα περιβάλλον υγρό, αέρινο σχεδόν ονειρικό.

ΣΤΑΣΗ 1η. **"Λιγότερο από αυτό"**. Ένα μελαγχολικό, αργό τραγούδι σ' ένα στυλ που

δεν είχαμε συνηθίσει ν' ακούμε από τους ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ και που θυμίζει Λένα Πλάτωνος αλλά και τους MASSIVE ATTACK. Οι στίχοι του **Κωσταντίνου Β.** είναι εδώ παρόντες, όπως πάντα συναισθηματικοί ρομαντικοί, κυριολεκτικά ποιητικοί. Ταιριάζουν απόλυτα με το μουσικό περίβλημα του τραγουδιού, για να διαμορφώσουν την πιο καλή στιγμή αυτού του δίσκου.

ΣΤΑΣΗ 2η. **"Γιεσ ιτ ιζ"** (έτσι ακριβώς όπως το γράφω). Η μελαγχολία τελειώνει και δίνει τη θέση της στην παιχνιδιάρικη διάθεση. Ένα σύντομο ζωηρό κομμάτι το οποίο περιέχει ακανόνιστες διακοπές του ρυθμού. Στην αρχή σου δίνει την εντύπωση ότι ο δίσκος είναι ελαττωματικός ή ότι έχει χαλάσει η βελόνα του πικάπ και πηδάει συνεχώς. Η πλευρά αυτή τελειώνει και γυρίζουμε το δίσκο για να φτάσουμε στην ...

ΣΤΑΣΗ 3η. **"Ότερον"**. Το πιο μεγάλο χρονικά κομμάτι. Η μελωδία εδώ απουσιάζει σχεδόν πλήρως και έχει δώσει τη θέση της σε ήχους βιομηχανικούς, σκληρούς, που συνοδεύονται από δυνατό beat. Το αποτέλεσμα προκαλεί δέος, το δέος του ανθρώπου όταν όταν αντικρίζει μια μεγάλη μηχανή, γεμάτη δύναμη, που ο ίδιος κατασκεύασε. Το ιδανικό περιβάλλον για ν' ακούς αυτό το κομμάτι είναι μέσα σ' ένα τρένο, που διασχίζει ένα τούνελ με ιλιγγιώδη ταχύτητα, μέσα σε απόλυτο σκοτάδι.

Είναι λοιπόν τέλειος αυτός ο δίσκος; Δυστυχώς τίποτα δεν είναι τέλειο σ' αυτόν τον κόσμο. Το βασικότερο ελάττωμά του έγκειται ακριβώς στην πρωτοτυπία του: στη συμμετοχή της Νατάσσας Κ. η οποία τραγουδά το "Λιγότερο από αυτό". Η φωνή της είναι μάλλον ψυχρή και άχαρη, με αποτέλεσμα να φθείρει

την ατμόσφαιρα του τραγουδιού, το οποίο με μια πιο αέρινη φωνή δε θα δίσταζα να το χαρακτηρίσω υπέροχο.

Μικρό το κακό όμως. Το γεγονός είναι ότι οι ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ κατάφεραν να κάνουν ελκυστική μια μουσική από τη φύση της ψυχρή, και κάτι τέτοιο συμβαίνει και εδώ. Δε μπορώ να ξεχωρίσω αν φταίνε οι στίχοι του Κωσταντίνου Β. ή η ίδια η μουσική τους που τους δίνει αυτή τη δυνατότητα. Μάλλον και τα δύο!

Σημ. 1: Δεν πρόκειται για ένα πλήρες album, αλλά για single που προετοιμάζει το έδαφος για ένα νέο δίσκο. Συνήθως όμως τα κομμάτια του single δεν περιέχονται στο album- και το single εξαντλείται. Όσοι λοιπόν ενδιαφέρονται ας βιαστούν.

Σημ. 2: Βγαίνει μόνο σε βινύλιο.

Λιάνα Πούλια

ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ - ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΣΤΕΡΕΟ ΝΟΒΑ + ΝΑΤΑΣΣΑ Κ.

